

اثر حفاظتی تمرین اختیاری همراه با عصاره هیدروالکلی گل گیاه از گیل ژاپنی بر سطح دوپامین و تیروزین هیدروکسیلاز جسم مخطط موش‌های پارکینسونی

ضیاء فلاح محمدی^{*}(Ph.D)، اکبر حاجی‌زاده مقدم^۱(Ph.D)، محمد آقاسی^۱(M.Sc)، امیرحسین اسماعیلی^۳(Ph.D)

۱- دانشگاه مازندران، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، گروه فیزیولوژی ورزشی

۲- دانشگاه مازندران، دانشکده زیست‌شناسی، گروه فیزیولوژی جانوری

۳- دانشگاه مازندران، دانشکده شیمی، گروه بیوشیمی

چکیده

سابقه و هدف: هدف از اجرای این پژوهش، بررسی ۱۲ هفته تمرین چرخ دوار و مصرف عصاره گل گیاه از گیل ژاپنی بر سطح دوپامین و تیروزین هیدروکسیلاز جسم مخطط موش‌های پارکینسونی بود.

مواد و روش‌ها: موش‌ها به سه گروه: پایه، کنترل پارکینسونی و تمرین با مصرف عصاره تقسیم شدند. گروه تمرین با مصرف عصاره به مدت دوازده هفته روی چرخ دوار تمرین کردند و در طول دوره تمرین هر هفته سه بار عصاره را به صورت صفاقی و به میزان ۲۰۰ mg/kg دریافت کردند. تخریب جسم مخطط موش‌ها با تزریق محلول ۶-هیدروکسی دوپامین (6-OHDA) به صورت استریووتاکسی به داخل بطن مغز صورت گرفت. سطوح دوپامین و تیروزین هیدروکسیلاز جسم مخطط با روش الیزا اندازه‌گیری گردید.

یافته‌ها: ورزش اختیاری و عصاره به طور برجسته‌ای از کاهش دوپامین در موش‌های پارکینسونی جلوگیری کرد ($P=0.001$). اما سطح تیروزین هیدروکسیلاز در گروه تمرین با عصاره تفاوت معناداری نکرد ($P=0.854$).

نتیجه‌گیری: نتیجه این پژوهش نشان داد که پیش‌درمان با استفاده از تمرینات ورزشی اختیاری و عصاره گل گیاه از گیل ژاپنی سبب افزایش محافظت نرون‌های دوپامینزیک در برابر تخریب ناشی از 6-OHDA می‌شود و نقش حفاظتی در برابر بیماری پارکینسون دارد.

واژه‌های کلیدی: از گیل ژاپنی، ورزش درمانی، ۶-هیدروکسی دوپامین، تیروزین هیدروکسیلاز، دوپامین، جسم مخطط، بیماری پارکینسون

مقدمه

ارتعاش در حالت استراحت، برادی کینزی، لرزش، سخت‌شدگی عضلانی و عدم تعادل وضعیتی می‌شود. این بیماری بر اثر از بین رفتن سلول‌های ترشح‌کننده ماده‌ای به نام دوپامین (پیام‌رسان عصبی کاتکولامینی) رخ می‌دهد [۱، ۲]. دوپامین پیام عصبی را از مغز میانی به بخش دیگری از مغز به از جمله مشکلات مهم زندگی مدرن و ماشینی وجود فشارهای روانی و عصبی برای افراد می‌باشد. این فشارهای روانی باعث بیماری‌های عصبی می‌شوند. بیماری پارکینسون به سبب اختلال در مراکز کنترل بدن باعث به وجود آمدن

متابولیت‌های دوپامین اکسیدشده برای نرون‌های نیگرال سمی هستند [۱۲]. دوپامین در درون سلول توسط آنزیم منوآمین اکسیداز A یا از طریق اتواکسیداسیون تجزیه می‌شود. متاپولیسم دوپامین به وسیله آنزیم منوآمین اکسیداز A منجر به تولید دهیدروکسی فنیل استیک اسید (DOPAC) و پروکسید هیدروژن (H_2O_2) می‌شود [۱۳]. اتواکسیداسیون درون سلولی دوپامین، پروکسید هیدروژن و دوپامین‌کینون تولید می‌کند. پروکسید هیدروژن تولیدشده در هنگام متاپولیسم دوپامین می‌تواند به رادیکال‌های هیدروکسیل تبدیل شود. رادیکال‌های هیدروکسیل گونه‌های بسیار فعال هستند که می‌توانند با ماکرو مولکول‌های سلولی وارد واکنش شوند [۱۴]. مغز سرشار از فسفولیپید و اسیدهای چرب آزاد اشباع‌نشده چندگانه می‌باشد که هر دوی آن‌ها به اکسیدان‌ها بسیار حساس هستند. به دنبال آسیب فسفولیپیدها و اسیدهای چرب آزاد اشباع‌نشده چندگانه ناشی از اکسیدان‌ها، غشاء پلاسمایی دو لایه سلول‌ها به طور شدیدی تحت تأثیر قرار می‌گیرند. در بیماری پارکینسون غلظت اسیدهای چرب آزاد اشباع‌نشده چندگانه در جسم سیاه کاهش یافته در حالی که مالون دی‌آلدهید (MDA) که شاخص اکسیداسیون لبیید است افزایش می‌یابد [۱۵]. آنتی‌اکسیدان‌های طبیعی و مصنوعی زیادی در دسترس بوده و می‌توانند برای درمان پارکینسون استفاده شوند [۱۶]. در مورد تاثیر آنتی‌اکسیدان‌ها روی پارکینسون پژوهش‌هایی صورت گرفته است. آریان‌پور و هم‌کاران (۱۳۸۵) نشان دادند که آنتی‌اکسیدان کرستین آثار حفاظتی در برابر بیماری پارکینسون دارد [۱۷]. سalar و هم‌کاران (۱۳۸۹) نشان دادند که عصاره آبی زرشک باعث بهبود بیماری پارکینسون در موش‌های صحرایی نر می‌شود [۱۸]. همچنین نشان داده شده است که مصرف آنتی‌اکسیدان کوآنزیم کیو تاثیر محافظتی در برابر بیماری پارکینسون دارد و تمرینات ورزشی تاثیر آنتی‌اکسیدان را تقویت می‌کند [۱۹].

تا کنون در مورد تاثیر عصاره هیدروالکلی گل گیاه ازگیل ژاپنی روی بیماری پارکینسون پژوهشی صورت نگرفته است. گیاه ازگیل ژاپنی جزو گیاهان گل‌دار متعلق به تیره گل سرخ

نام جسم مخطط می‌برد. انتقال این پیام‌ها باعث تعادل حرکات بدن می‌شوند. هنگامی که سلول‌های ترشح‌کننده دوپامین در مغز میانی از بین می‌روند، سایر مراکز کنترل‌کننده حرکات بدن نیز نامنظم می‌گردند. این اختلال در مراکز کنترل بدن باعث به وجود آمدن علائم پارکینسون می‌شوند. سیستم دوپامینزیک نیگر و استریاتال نقش مهمی در سازمان‌بندی عملی عقده‌های قاعده‌ای دارد. نقش عمل‌کردی این سیستم، مشکلات حرکتی اصلی را در بیماری پارکینسون به وجود می‌آورد [۳]. قسمت بیش‌تر این سیستم از نرون‌های دوپامینزیک بخش متراکم جسم سیاه منشاء گرفته و به طور وسیعی در نتواستریاتوم (هسته‌های دمدار و پوتامن) توزیع می‌شود [۴]. به احتمال زیاد استریاتوم، محل اولیه دزنازیون در بیماری پارکینسون است که به دنبال آن سلول‌های دوپامینزیک نیگرال دچار مرگ سلولی می‌شوند [۵]. عواملی از قبیل فعالیت ورزشی و مواد طبیعی مانند آنتی‌اکسیدان‌ها در بهبود این بیماری نقش مهمی دارند. در سال‌های اخیر نشان داده شده است که ارتباط زیادی بین بیماری‌ها و عدم تحرکات بدنی وجود دارد، همچنین بین بیماری‌های رعشه‌ای و عدم تحرک ارتباط وجود دارد [۶]. نشان داده شده است که تمرینات بدنی باعث محافظت از جسم سیاه در مقابل آسیب ناشی از التهابات می‌گردد [۷]. ورزش می‌تواند آثار حفاظت عصبی اعمال کند و نرون‌زنایی و آنزیوژن را افزایش دهد. احتمالاً عوامل نوروتروفیک در مکانیسم‌های این آثار مفید ورزش سهیم‌اند [۸]. ورزش و فعالیت منظم بدنی می‌تواند خطر آسیب‌های آینده نرونی مانند پارکینسون و دیگر بیماری‌های تحلیل نرونی را کاهش دهد [۹]. همچنین ورزش النیام آسیب جسم سیاه-مخطط را تسريع می‌کند و انتقال عصبی دوپامینزیک در سیستم جسم سیاه-مخطط را تغییر می‌دهد [۱۰]. نشان داده شد ورزش هوازی باعث آزاد شدن دوپامین در مغز انسان می‌شود [۱۱]. در میان بسیاری از مکانیسم‌های پاتوژنیک مشارکت‌کننده در تحلیل نرون‌های دوپامینزیک جسم سیاه استرس اکسایشی وابسته به دوپامین توجه زیادی را به خود جلب کرده است. نشان داده شده است که گونه‌های اکسیژن فعال مشتق از دوپامین و

یک هفته (هفته‌ی اول) جهت تطابق با محیط جدید به صورت گروه‌های ۴ سر موش در قفسه‌های پلی‌کربنات شفاف در محیطی با دمای ۲۰ تا ۲۴ درجه سانتی‌گراد، رطوبت ۴۵ تا ۵۵ درصد و در شرایط ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی نگهداری شدند. در طی دوره پژوهش نیز حیوانات به غذای ساخت شرکت بپرور (پلت) دسترسی آزاد داشتند. ضمناً آب مورد نیاز حیوان نیز به صورت آزاد و از طریق بطری‌های ویژه در دسترس قرار داده شد. عدم کنترل دقیق فعالیت سیکل شبانه‌روز، ایجاد عفونت در صفاق آزمودنی‌ها در اثر تزریق آنتی‌اسیدان و حذف از تحقیق و ریزش یکی از آزمودنی‌ها هنگام انجام جراحی استریوتاکسی از محدودیت‌های مطالعه حاضر بود.

برنامه تمرینی. حیوانات پس از انتقال به محیط آزمایش‌گاه و آشنایی با محیط جدید و نحوه فعالیت روی چرخ گردان به طور تصادفی به سه گروه: کنترل سالم (۹ سر)، کنترل پارکینسونی (۹ سر)، گروهی که ابتدا آنتی‌اسیدان و تمرین داشتند و سپس پارکینسونی شد (۶ سر)، تقسیم شدند. گروه‌های تمرین به صورت انفرادی به مدت ۱۲ هفته در قفس مخصوص که مجهز به چرخ دوار بود قرار گرفتند. این دست‌گاه مجهز به کانتر می‌باشد که میزان مسافت طی شده توسط هر آزمودنی را ثبت می‌کند. عصاره آنتی‌اسیدانی گل گیاه ازگیل ژاپنی به میزان 200 mg/kg [۲۳] به صورت صفاقی و هر هفته ۳ بار به هر کدام از موش‌های گروه آنتی‌اسیدان تزریق شد.

جراحی استریوتاکسی. برای انجام عمل جراحی استریوتاکسی از موش‌هایی با رده وزنی ۲۰۰-۳۰۰ گرم استفاده شد. تخریب جسم مخطوط موش‌ها با تزریق محلول ۶-هیدروکسی دوپامین (6-OHDA) به صورت استریوتاکسی به داخل بطن مغز صورت گرفت. با استفاده از اطلس واتسون و پاکسینوس مکان مناسب برای انجام عمل استریوتاکسی با مختصات (قدمی-خلفی ۰/۵، جانبی ۱ و شکمی ۱/۵) مشخص شد [۲۴]. غلظت ۲۵۰ میکروگرم و ۵ میکرولیتر برای هر موش استفاده شد [۲۵]. با عمل جراحی کanal ۲۷ گیج

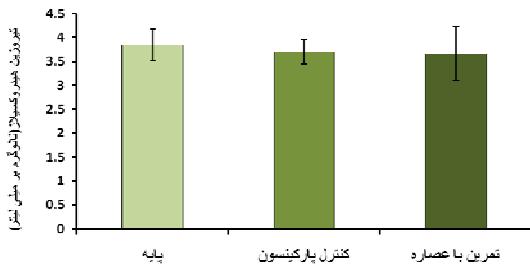
است این گیاه محتوی قند، اسید سیتریک، پکتین، چربی اشباع، سدیم، ویتامین A، فیرهای غذایی، پتاسیم، منگنز و ترکیبات فنولی است [۲۰]. ترکیبات فنولیک، متابولیت‌های ثانویه‌ای هستند که به نوعی از طریق کاهش استرس اکسایشی به عنوان کاهش‌دهنده خطر چندین بیماری مطرح هستند. وجود ترکیبات فنولیک در کنار ترکیبات فلاونووایدی این گیاه باعث خواص آنتی‌اسیدانی قوی و محافظت نرونی این گیاه می‌شود [۲۱]. هم‌چنین در مورد تاثیر حفاظتی تمرین اختیاری طولانی مدت بر پیش‌گیری از بیماری پارکینسون پژوهشی وجود ندارد. بنابراین هدف از پژوهش حاضر بررسی تاثیر یک دوره ۱۲ هفته‌ای تمرین اختیاری روی چرخ دوار همراه با مصرف عصاره هیدروالکلی گل گیاه ازگیل ژاپنی بر محافظت از نرون‌های دوپامینزیک موجود در جسم سیاه و پیش‌گیری از بیماری پارکینسون در موش‌های نر صحرایی بود.

مواد و روش‌ها

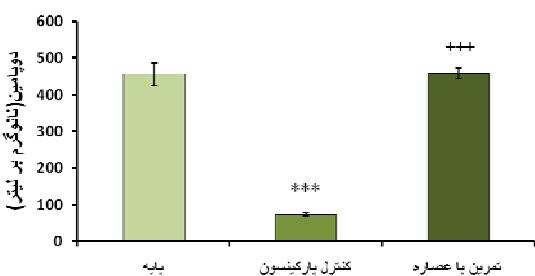
تحویه جمع‌آوری و عصاره‌گیری گیاهی و تزریق. گل تازه گیاه ازگیل ژاپنی از مناطق اطراف بابلسر جمع‌آوری شد و در سایه خشک گردید. برای تهیه عصاره هیدروالکلی گل گیاه ازگیل ژاپنی مقدار ۱۰۰ گرم از پودر گیاه را با مخلوط آب و اتانول به نسبت (۸۰/۲۰) در حجم ۶۰۰ ml اضافه شد. مخلوط به مدت ۲۴ ساعت به کمک دست‌گاه شیکر مدل KKS500 با قدرت چرخش ۳۲۵ دور در دقیقه قرار گرفت. در مرحله بعد ابتدا با پارچه سفید منفذار و سپس دو بار از کاغذ صافی و اتمن شماره ۴ عبور داده شد. محلول صاف شده وارد بالون تقطیر شد و به کمک دست‌گاه تبخیر کننده چرخان (Rotary evaporator) تحت خلاً حلال پراکنی گردید. این عمل در دمای ۴۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۶ ساعت انجام گرفت [۲۲].

حیوانات. در پژوهش حاضر ۲۴ سر موش صحرائی نر بالغ نزاد ویستار (دوازده هفته‌ای) از مرکز انسیتو پاستور آمل تهیه شد. حیوانات پس از انتقال به محیط آزمایشگاه، به مدت

اما سطح تیروزین هیدروکسیلаз گروه ترکیبی (عصاره مصرف کرد و هم‌زمان تمرین اختیاری داشت) که بعد دچار استرس شد با گروه کنترل پارکینسونی تفاوت معنادار نداشت (شکل ۲) ($P=0.854$).

شکل ۱. تغییرات دوپامین جسم مخطوط در گروه پایه، کنترل پارکینسونی و گروه تمرین همراه با مصرف عصاره

شکل ۲. سطوح تیروزین هیدروکسیلاز در گروه‌های پایه، کنترل پارکینسونی و گروه تمرین همراه با مصرف عصاره

دندانپزشکی داخل جمجمه موش‌ها قرار گرفت سپس با استفاده از سرنگ همیلتون هر میکرولیتر محلول ۶-هیدروکسی دوپامین با سالین در مدت ۳۰ ثانیه تزریق شد. پس از پایان تزریق از فنر ۸ میلی‌متری برای جلوگیری از خروج مایع از کanal استفاده شد و موش به مدت ۱ دقیقه ثابت نگه داشته شد. برای بررسی اثر تزریق (6-OHDA) و تأیید این موضوع که با تزریق ۶-هیدروکسی دوپامین موش‌ها پارکینسونی می‌شوند، از تست چرخشی با فاصله ۴۸، ۲۴ و ۷۲ ساعت استفاده شد.

بافت‌برداری. ابتدا موش‌ها با ترکیب کتابمین زایلازین به نسبت ۶۰ به ۴۰ بی‌هوش شدند. سپس با جدا کردن سر موش با کمک قیچی مخصوص و جدا کردن کل مغز و خارج کردن آن از کاسه جمجمه جسم مخطوط از سایر قسمت‌های مختلف مغز جدا شد و فوراً در ازت مایع قرار گرفت. پس از منجمد شدن، بافت در یخچال مخصوص در دمای زیر ۸۰ درجه نگهداری شد. بعد از هموژنیز و سانتریفیوژ، میزان غلظت دوپامین و تیروزین هیدروکسیلاز گروه‌ها به وسیله کیت آزمایش‌گاهی شرکت Glory آمریکا اندازه‌گیری شد.

روش‌های آماری. در این پژوهش به منظور بررسی تفاوت‌های موجود بین گروه‌های تجربی و کنترل از آزمون آنالیز واریانس یک‌طرفه (One-Way ANOVA) استفاده شد. همچنان آزمون تعییبی LSD در سطح معنی‌داری $P \leq 0.05$ برای بررسی تفاوت بین گروهی استفاده شد. همه تجزیه و تحلیل‌های آماری به وسیله نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۹ انجام شد.

نتایج

بر اساس تجزیه و تحلیل آماری مشخص شد که سطح دوپامین گروه ترکیبی (که عصاره مصرف کرد و هم‌زمان تمرین اختیاری داشت) و بعد دچار استرس شد با گروه کنترل پارکینسونی تفاوت معنادار وجود داشت (شکل ۱) ($P=0.001$).

بحث و نتیجه‌گیری

یافته اصلی این پژوهش افزایش معنادار سطوح دوپامین در گروه ترکیب تمرین اختیاری و مصرف عصاره است. به نظر می‌رسد تمرین اختیاری و مصرف عصاره گیاهی از تخریب نرون‌های دوپامین‌زیک جلوگیری می‌کند. به عبارت دیگر، تمرین اختیاری و عصاره گل ازگیل ژاپنی اثر حفاظتی در برابر بیماری پارکینسون دارند. دومین یافته پژوهش حاضر نشان داد که تمرین اختیاری و مصرف عصاره بر سطح تیروزین هیدروکسیلاز اثری نداشت. گمان می‌رود دلیل این موضوع مکانیزم اثر ۶-هیدروکسی دوپامین باشد که در مراحل واکنش آنزیماتیک بعد از آنزیم تیروزین هیدروکسیلاز موثر است. مکانیسم اثر ۶-هیدروکسی دوپامین در مرحله

می‌تواند با اثرات مفید تمرین بر پارکینسون همراه باشد. همچنین محدودیت غذایی باعث افزایش مقاومت نرون‌های دوپامین در مقابل سمهای عصبی می‌گردد. کورتیکوئیدها ممکن است بیان GDNF که نقش حفاظت عصبی برای دوپامین دارد را افزایش دهند. پاتکی و همکاران (۲۰۱۱) MPTP تأثیر ۱۸ هفته تمرین روی نوارگردان را به دنبال القاء P

در آزمودنی‌های پارکینسونی بررسی کردند. آن‌ها پیشنهاد کردند که تمرینات طولانی‌مدت استقامتی باعث ایجاد محافظت نرونی و میتوکندریایی از طریق کاهش رادیکال‌های آزاد و ایجاد عمل کرد طبیعی میتوکندری می‌شود [۳۱]. نواک و همکاران (۲۰۱۰) اثر پیش‌گیری چهار هفته‌ای تمرین روی نوارگردان در مقابل تخریب ایجاد شده به وسیله تزریق-6 OHDA به سمت راست جسم مخطط را مورد مطالعه قرار دادند. گروه‌های تمرینی بازگشت بهتر و سریع‌تری بعد از تست استوانه داشتند همچنین مقاومت بیش‌تری در مقدار تیروزین هیدروکسیلاز در جسم مخطط و قسمت متراکم جسم سیاه نشان دادند. آن‌ها اثر مثبت ورزش را ناشی از افزایش فاکتورهای مشتق از مغز (GDNF، BDNF) و گسترش آنزیوژن درون‌زا دانستند [۳۲]. میشائل و همکاران (۲۰۰۹) نشان دادند که GDNF از کاهش سطح دوپامین جلوگیری می‌کند. آن‌ها اثر سودمند ورزش را به افزایش آنزیوژن، افزایش آنتی‌اکسیدان درون‌زا و کاهش میزان اثر تخریبی استرس اکسایشی نسبت دادند. یافته‌های پژوهش دیگر نشان می‌دهند که احتمالاً ورزش با سنتز میتوکندری در پیش‌گیری از بیماری‌هایی که با نقص میتوکندری همراه است مانند پیری و بیماری‌های همراه با تخریب نرونی مؤثر باشد. اثر تمرین استقامتی بر میتوکندری‌های مغز با افزایش ظرفیت آنتی‌اکسیدانی و کاهش عوامل اکسایشی همراه است [۳۳]. از سوی دیگر، استرس اکسایشی با تولید رادیکال‌های آزاد سیستم‌های آنتی‌اکسیدانی مغز را تضعیف می‌کند و مغز در برابر اثرات مخرب آن آسیب می‌بیند [۳۴]. رادیکال‌های آزاد به طور مداوم بر اثر متابولیسم دوپامین در نرون‌های دوپامینزیک جسم سیاه تولید می‌شوند. آسیب ناشی از

تبدیل ال‌دوپا به دوپامین رخ می‌دهد و آنزیم دوپا دکربوکسیلاز را غیر فعال می‌کند. این فرآیند از تولید دوپامین جلوگیری می‌کند و بدین ترتیب مدل بیماری پارکینسون ایجاد می‌گردد. در این تحقیق برای ایجاد مدل پارکینسون از تزریق داخل بطنی مقدار ۲۵۰ میکروگرم در حجم ۵ میکرولیتر به ازای هر موش استفاده شد. ۶-هیدروکسی دوپامین از طریق حامل‌های انتخابی دوپامین وارد پایانه‌های دوپامینزیک استریاتوم شده و با تولید پراکسید هیدروژن و رادیکال هیدروکسیل مشتق از آن، موجب تخریب این نواحی می‌شود [۲۷، ۲۶]. از دست رفتن ناقص نرون‌های دوپامینزیک به دنبال تزریق داخل استریاتال ۱۲/۵ میکروگرم ۶-هیدروکسی دوپامین مشابه مراحل اولیه بیماری پارکینسون در انسان است که در آن بخش قابل توجهی از سیستم نیکرواستریاتال، سالم به نظر می‌آید. نتایج به دست آمده از این مدل در مورد جامعه انسانی نیز قابل تعمیم است [۲۸]. از طرف دیگر، تمرین بدنی فعالیت سیستم آنتی‌اکسیدانی درون‌زا را در مغز افزایش می‌دهد و باعث تنظیم کاهشی گیرنده‌های گلوتامات که در سمت تحریکی نقش دارند، می‌گردد. اجرای ورزش در آزمودنی‌های انسانی باعث زنده ماندن نرون‌های دوپامینزیک در جسم سیاه می‌شود و از این طریق سنتز دوپامین افزایش می‌یابد. همچنین تمرین روی نوارگردان باعث کاهش علائم و نشانه‌های بیماری پارکینسون می‌گردد [۲۹]. موسی و همکاران (۲۰۰۹) در مطالعه‌ای اثر تمرین اختیاری را بر میزان محافظت نرونی ایجاد شده مورد بررسی قرار دادند. آن‌ها صحت محافظت نرونی، بهبود کنترل حرکتی، کاهش عدم تقاضان در میزان تیروزین هیدروکسیلاز در قسمت متراکم جسم سیاه و کاهش مرگ نرون‌های دوپامین را به دلیل افزایش ظرفیت آنتی‌اکسیدانی گزارش کردند [۳۰]. همچنین موسی و همکاران (۲۰۱۰) در موش‌های بزرگ‌سال مشاهده کردند که فعالیت از کاهش دوپامین در قسمت متراکم جسم سیاه پیش‌گیری کرد. تمرین اختیاری باعث افزایش سطح پلاسمایی کورتیکوئیدها و کاتکولامین‌های محرك گلوكونوژن و بسیج اسیدهای آمینه برای تولید انرژی می‌شود. کاهش وزن ناشی از تخلیه انرژی

اکسیژن درون سلوی که در اثر پیتید آمیلوئید بتا به وجود می آید را متوقف می کند. مصرف عصاره گل گیاه از گیل ژاپنی باعث بازسازی تغییرات رفتاری می شود و از آسیب های حافظه ای که در اثر آمیلوئید بتا ایجاد شده است جلوگیری می کند. این عصاره با ظرفیت قوی تمیز کنندگی فعالیت رادیکال های آزاد از مرگ نرون ها در اثر واکنش گونه های فعال اکسیژن پیش گیری می کند [۴۵]. تاکوهیرو و هم کاران (۲۰۱۰) بیان کردند عصاره گیاه از گیل ژاپنی در مقابل سم های عصبی مانند لیبو پلی ساکارید دارای اثر محافظتی است که از طریق واکنش های ضد التهابی و ضد سیکلواکسینازی صورت می گیرد [۴۶]. در این پژوهش برای اولین بار اثر مصرف مداوم (در هر هفته سه نوبت به صورت تزریق صفاقی و به مدت ۱۲ هفته) عصاره گل گیاه از گیل ژاپنی را که نسبت به خود میوه یا هسته از گیل ژاپنی دارای خواص آنتی اکسیدانی قوی تری است، بر میزان مقاومت دوپامین و تیروزین هیدروکسیلаз در برابر استرس ایجاد شده در اثر مدل پارکینسونی - هیدروکسی دوپامین مورد بررسی قرار گرفت. یافته های این پژوهش نشان داد که مصرف عصاره گل گیاه از گیل ژاپنی همراه با اجرای ورزش اختیاری در مدت ۱۲ هفته دارای اثر پیش گیرانه بر کاهش دوپامین ناشی از اثرات سمی - هیدروکسی دوپامین در جسم مخطط آزمودنی ها (که عوارض بیماری پارکینسون را آشکار می سازد) می باشد و بنابراین می تواند به عنوان یک روش غیر دارویی و کم هزینه برای مقابله با بیماری پارکینسون توصیه شود.

تشکر و قدردانی

نویسنده اگان بر خود لازم می دانند تا از زحمات جناب آقای دکتر روشن که اندازه گیری مقادیر دوپامین و تیروزین هیدروکسیلاز را بر عهده داشتند تشکر کنند.

منابع

رادیکال آزاد در ناحیه جسم سیاه در صورت افزایش تولید یا کمبود عوامل آنتی اکسیدان رخ می دهد [۳۵]. مصرف بعضی از عصاره های گیاهی بر بیماری پارکینسون تاثیر مثبت داشته است. برای نمونه، مصرف خوراکی عصاره گیاهی جینستگ باعث توقف تخریب سلوی جسم سیاه و کاهش ظهور اختلالات عمل کردی در موش های پارکینسونی می شود [۳۶]. در مطالعه ای دیگر که روی گیاه ژنکگو بیلوبا انجام گردید مشخص شد که عصاره برگ این گیاه باعث کاهش اختلالات رفتاری ناشی از آسیب های ایجاد شده توسط ۶-هیدروکسی دوپامین می شود [۳۷]. عصاره گل گیاه از گیل ژاپنی دارای عناصر مختلفی است که فعالیت آنتی اکسیدانی بالایی را نشان می دهد. یکی از این عناصر بتاسیتو استرول است که از تولید اکسیژن فعال به وسیله نوتروفیل ها جلوگیری می کند و بدین ترتیب در پایداری غشاء سلوی نقش دارد [۳۹، ۳۸]. میوه، برگ و گل از گیل ژاپنی دارای مقدار زیادی ترکیبات فلاونوئیدی و فنولیک هستند [۴۰]. مطالعات زیادی رابطه مثبت مقدار ترکیبات فلاونوئیدی و فنولیک در عصاره های گیاهی با ظرفیت آنتی اکسیدانی و ایجاد محافظت نرونی را تأیید کرده اند [۴۱]. کادت و هم کاران (۱۹۸۹) در یک بررسی نشان دادند که مصرف روزانه ویتامین E به صورت خوراکی به مدت یک ماه با یک دوز تقریباً مشابه (20/U/KG) می تواند از کاهش شدید سطح دوپامین و متابولیت های آن (DOPAC, HVA) در ناحیه استریاتوم جلوگیری کند [۴۲]. بروممال و هم کاران (۱۹۹۲) به این نتیجه رسیدند که پیش درمان با ویتامین E خوراکی، آثار سمی 6-OHDA موجود در تنہ میزان آنزیم سوپراکسید دیس موتاز (SOD) موجود در تنہ مغزی و هسته ساب تalamیک کاهش می دهد [۴۳]. تاناکا و هم کاران (۲۰۰۸) فعالیت هیپوکلایسمی عصاره دانه گل گیاه از گیل ژاپنی را در مدل های دیابت نوع ۲ در رت و مایس گزارش نمودند و پیشنهاد کردند که خاصیت ضد التهابی عصاره برگ این گیاه در نتیجه مهار بیان سیکلواکسیناز ۲ و آنزیم سنتز کننده NO القاء می گردد [۴۴]. مصرف عصاره گل گیاه از گیل ژاپنی به طور برجسته افزایش گونه های فعال

- [23] Esmaeili AH, Khavari-Nejad RA, Hajizadehmoghaddam A, Chaichi M, Ebrahimzadeh M. Effects of *eribotrya japonica* (Lindl.) flower extracts on mercuric chloride-induced hepatotoxicity in rats. *Chin Sci Bull* 2012; 57: 3891-3897.
- [24] Rodríguez M, Abdala P, Barroso-Chinea P, Obeso J, González-Hernández T. Motor behavior change after intracerebroventricular injection of 6-hydroxydopamine in the rat: an animal model of Parkinson's disease. *Behav Brain Res* 2001; 122: 79-92.
- [25] Shachar DB, Kahana N, Kampel V, Warshawsky A, Youdim MB. Neuroprotection by novel brain permeable iron chelator, VK-28 against 6-hydroxydopamine lesion in rats. *Neuropharmacology* 2004; 46: 254-263.
- [26] Gerlach M, Riederer P. Animals model of parkinson's disease: an empirical comparison with the phenomenology of the disease in man. *J Neural Transm* 1996; 103: 987-1041.
- [27] Kaakkola S, Tervainen H. Animal models of Parkinsonism. *Pharmacol Toxicol* 1990; 67: 95-100.
- [28] Sauer H, Oertel WH. Progressive degeneration of nigrostriatal dopamine neurons following intrastriatal terminal lesions with 6-hydroxydopamine: a combined retrograde tracing and immunocytochemical study in the rat. *Neuroscience* 1994; 59: 401-415.
- [29] Chen H, Zhang SM, Schwarzschild MA, Hernán MA, Ascherio A. Physical activity and the risk of parkinson's disease. *Neurology* 2005; 64: 664-669.
- [30] Mabandla MV, Kellaway LA, Daniels WM, Russell VA. Effect of exercise on dopamine neuron survival in prenatally stressed rats. *Metab Brain Dis* 2009; 24: 525-239.
- [31] Patki G, Lau YS. Impact of exercise on mitochondrial transcription factor expression and damage in the striatum of a chronic mouse model of Parkinson's disease. *Neurosci Lett* 2011; 505: 268-272.
- [32] Tajiri N, Yasuhara T, Shingo T, Kondo A, Yuan W, Kadota T, et al. Exercise exerts neuroprotective effects on Parkinson's disease model of rats. *Brain Res* 2010; 15: 200-207.
- [33] Zigmund MJ, Cameron JL, Leak RK, Mirnics K, Russell VA, Smeyne RJ, Smith AD. Triggering endogenous neuroprotective processes through exercise in models of dopamine deficiency. *Parkinsonism Relat Disord* 2009; 15: 42-45.
- [34] Shukitt-Hale B, Carey A, Simon L, Mark DA, Joseph JA. Effects of concord grape juice on cognitive and motor deficits in aging nutrition. *Nutrition* 2006; 22: 295-302.
- [35] Vtassery GT. Vitamin E and other endogenous antioxidants in the central nervous system. *Geriatrics* 1998; 53: 525-527.
- [36] Van Kampe J, Robertson H, Hagg T, Drobitch R. Neuroprotective actions of the ginseng extract G115 in two rodent models of Parkinson's disease. *Exp Neurol* 2003; 184: 521-529.
- [37] Kim MS, Lee JI, Lee WY, Kim SE. Neuroprotective effect of ginkgobiloba extract in a rat model of Parkinson's disease. *Phytother Res* 2004; 18: 663-666.
- [38] Nishioka Y, Yoshioka S, Kusunose M, Cui T, Hamada A, Ono M, et al. Effects of extract derived from *Eriobotrya japonica* on liver function improvement in rats. *Biol Pharm Bull* 2002; 25: 1053-1057.
- [39] Zhou C, Chen K, Sun C, Chen Q, Zhang W, Li X. Determination of oleanolic acid, ursolic acid, and amygdalin in the flower of *Eriobotrya japonica* Lindl. by HPLC. *Biomed Chromatogr* 2007; 21: 755-761.
- [40] Ding CK, Chachin K, Ueda Y, Imahori Y, Wang CY. Metabolism of phenolic compounds during loquat fruit development. *J Agric Food Chem* 2001; 49: 2883-2888.
- [41] Luximon-Ramma A, Bahorun T, Soobrattee M, Aruoma OI. Antioxidant activities of phenolic, proanthocyanidin, and flavonoid components in extracts of *Cassia fistula*. *J Agric Food Chem* 2002; 50: 5042-5047.
- [42] Cadet JL, Katz M, Jackson-Lewis V, Fahn S. Vitamin E attenuates the toxic effects of intrastriatal injection of 6-hydroxydopamine (6-OHDA): behavioral and biochemical evidence. *Brain Res* 1989; 476: 10-15.
- [43] Perumal AS, Gopal VB, Tordzro WK, Cooper TB, Cadet JL. Vitamin E attenuates the toxic effects of 6-hydroxydopamine on radical scavenging systems in rat. *Brain Res Bull* 1992; 29(5): 699-701.
- [1] Tadibi V, Yosefi B, Taheri H, Taherzadeh J. The impact of a physical therapy regimen on motor function in people with parkinson's disease. *J Pajouhesh* 2008; 18: 157-169. (Persian).
- [2] Wu SY, Wang TF, Yu L, Jen CJ, Chuang JI, Wu FS, et al. Running exercise protects the substantia dopaminergic neurons against inflammation via the activation of BDNF signaling pathway. *Brain Behav Immun* 2011; 25: 135-146.
- [3] Henderson JM, Dunnett SB. Targeting the subthalamic Nucleus in the treatment of Parkinson's disease. *Brain Res Bull* 1998; 46: 467-474.
- [4] DeLong MR. Primate models of movement disorders of basal ganglia origin. *Trends Neurosci* 1990; 13: 281-285.
- [5] Chitani Y, Okamura H, Nakahara D, Nagatsu I, Lbata Y. Biochemical and immunocytochemical changes induced by intrastriatal 6-hydroxydopamine injection in the rat nigrostriatal dopamine neuron system: evidence for cell death in the substantia nigra. *Exp Neurol* 1994; 130: 269-278.
- [6] Stern MB. Parkinson's disease: early diagnosis and management. *J Fam Pract* 1993; 36: 439-446.
- [7] Mabandla MV, Russell VA. Voluntary exercise reduces the neurotoxic effects of 6-hydroxydopamine in maternally separated rats. *Behav Brain Res* 2010; 211: 16-22.
- [8] Yasuhara T, Hara K, Maki M, Matsukawa N, Fujino H, Date I, Borlongan CV. Lack of exercise, via hindlimb suspension, impedes endogenous neurogenesis. *Neuroscience* 2007; 149: 182-191.
- [9] Eldar R, Marincek C. Physical activity for elderly persons with neurological impairment: a review. *Scand J Rehabil Med* 2000; 32: 99-103.
- [10] O'Dell SJ, Gross NB, Fricks AN, Casiano BD, Nguyen TB, Marshall JF. Running wheel exercise enhances recovery from nigrostriatal dopamine injury without inducing neuroprotection. *Neuroscience* 2007; 144: 1141-1151.
- [11] Wang GJ, Volkow ND, Fowler JS, Franceschi D, Logan J, Pappas NR, et al. Studies of the effects of aerobic exercise on human striatal dopamine release. *J Nucl Med* 2000; 41: 1352-1356.
- [12] Hald A, Lotharius J. Oxidative stress and inflammation in Parkinson's disease: is there a causal link? *Exp Neurol* 2005; 193: 279-290.
- [13] Sulzer D, Zecca L. Intraneuronal dopamine-quinone synthesis: a review. *Neurotox Res* 2000; 1: 181-195.
- [14] Maker HS, Weiss C, Silides DJ, Cohen G. Coupling of dopamine oxidation (monoamine oxidase activity) to glutathione oxidation via the generation of hydrogen peroxide in rat brain homogenates. *J Neurochem* 1981; 36: 589-593.
- [15] Dexter DT, Carter CJ, Wells FR, Javoy-Agid F, Agid Y, Lees A, et al. Basal lipid peroxidation in substantia nigra is increased in Parkinson's disease. *J Neurochem* 1989; 52: 381-389.
- [16] Zhou C, Huang Y, Przedborski S. Oxidative stress in Parkinson's disease: a mechanism of pathogenic and therapeutic significance. *Ann N Y Acad Sci* 2008; 1147: 93-104.
- [17] Arianpor R, Joghatai M, Roghani M, nobakht M, Askari H. Quercetin effects on behavioral and histological changes in experimental models of Parkinson's disease in the adult system nigrostriatal. *J Iran Anat Sci* 2006; 1: 225-239. (Persian).
- [18] Salar F, Ziai A, Nasri S, Roghani M, Kamalinejad M. Neuronal protective effect of aqueous extract of barberry in rats model of Parkinson's disease. *J Iran Anat Sci* 2010; 4: 89-96. (Persian).
- [19] Nejadi A, Ghazi F, Rasoli H, Bakhtiary M, Ataiy Z, Marzban M. Therapeutic effects of bone marrow stromal cells and Coenzyme Q10 in experimental models of parkinson's mice. *J Iran Anat Sci* 2009; 28: 85-97. (Persian).
- [20] Vaughn J, Geissler C. The new oxford book of food plant. New York: Oxford University Press 1997; 110-111.
- [21] Ito H, Kobayashi E, Takamatsu Y, Li SH, Hatano T, Sakagami H, et al. Polyphenols from *eribotrya japonica* and their cytotoxicity against human oral tumor cell lines. *Chem Pharm Bull (Tokyo)* 2000; 48: 687-693.
- [22] Nishioka Y, Yoshioka S, Kusunose M, Cui T, Hamada A, Ono M, et al. Effects of extract derived from *eribotrya japonica* on liver functio improvement in rats. *Biol Pharm Bull* 2002; 25: 1053-1057.

amyloid-induced oxidation stress and memory impairment. *Food Chem Toxicol* 2011; 49: 780-784.

[46] Uto T, Suangkaew N, Morinaga O, Kariyazono H, Oiso S, Shoyama Y. *Eriobotryae folium* extract suppresses LPS-induced iNOS and COX-2 expression by inhibition of NF-B and MAPK activation in murine macrophages. *Am J Chin Med* 2010; 38: 985-994.

[44] Tanaka K, Nishizono S, Makino N, Tamaru S, Terai O, Ikeda I. Hypoglycemic activity of *eriobotrya japonica* seeds in type 2 diabetic rats and mice. *Biosci Biotechnol Biochem* 2008; 72: 686-693.

[45] Kim MJ, Lee J, Seong AR, Lee YH, Kim YJ, Baek HY, et al. Neuroprotective effect of *Eriobotria japonica* against B-

Neuroprotective effects of voluntary exercise and hydroalcoholic extraction of Eriobotrya Japonica on dopamine and tyrosine hydroxylase in the striatum of parkinsonian rats

Zia Fallah-mohammadi (Ph.D)^{*1}, Akbar Hajizadeh-Moghaddam (Ph.D)², Mohammad Aghasi (M.Sc)¹, Amirhossein Esmaeili (Ph.D)³

1 – Dept. of sport physiology, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, University of Mazandaran, Babolsar, Iran

2 – Dept. of Biology; Nano and Biotechnology Research Group, Faculty of Basic Sciences, University of Mazandaran, Babolsar, Iran

3 – Faculty of chemistry, University of Mazandaran, Babolsar, Iran

(Received: 27 Nov 2012; Accepted: 13 Apr 2013)

Introduction: In this study, we investigated the effects of 12 weeks of voluntary exercise on a running wheel and extraction of plant flowers Eriobotrya Japonica on dopamine and tyrosine hydroxylase in the striatum of Parkinsonian rats.

Materials and Methods: Twenty four rats were divided into three groups: control, Parkinson and Parkinson + training and extract. To induce Parkinson, 250 mg/kg of 6-hydroxy dopamine (6-OHDA) (dissolved in saline) was administered into intracerebroventricular by a stereotaxic apparatus. Training-extract group were housed in individual cages with attached running wheels and during study period received 200 mg/kg extract intraperitoneally three times per week. Tyrosine hydroxylase and dopamine levels in the striatum were measured by ELISA.

Results: Voluntary wheel running and extract significantly prevent the decrease of dopamine levels in Parkinsonian rats ($P = 0.001$), but tyrosine hydroxylase level did not change in training-extract group.

Conclusion: Our findings show that pre-treatment with voluntary exercise and hydroalcoholic extractions of Eriobotrya Japonica have a protective role against 6-OHDA induced toxicity.

Keywords: Eriobotrya japonica, Exercise Therapy, 6-hydroxydopamine, Tyrosine hydroxylase, Dopamine, Striatum, Parkinson

Corresponding author: Fax: +98 112 5342202 Tel: +98 9111127633
ziafalm@yahoo.com

How to cite this article:

Fallahmohammadi Z, Hajizadehmoghadam A, Aghasi M, Esmaeili A. Neuroprotective effects of voluntary exercise and hydroalcoholic extraction of Eriobotrya Japonica on dopamine and tyrosine hydroxylase in the striatum of parkinsonian rats. koomesh. 2013; 15 (1) :31-38
URL http://www.koomeshjournal.ir/browse.php?a_code=A-10-1827-1&slc_lang=fa&sid=1

نحوه ارجاع به این مقاله:

فلاح محمدی ضیاء، حاجی زاده مقدم اکبر، آفاسی محمد، اسماعیلی امیرحسین. اثر حفاظتی تمرين اختیاری همراه با عصاره هیدروالکلی گل گیاه ازگیل ژاپنی بر سطح دوپامین و تیروزین هیدروکسیلاز جسم مخطط موش های پارکینسونی. کومش. ۱۳۹۲؛ ۱۵ (۱): ۳۱-۳۸.